

Publicatie

Auteurs: R.T. Wiegerink
Verschenen in: Belastingblad 2025/256
Datum: Juli 2025
Titel: Als parkeerapp niet in werking wordt gesteld bij aanvang van het parkeren, is de parkeerbelasting niet voldaan

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT 7 mei 2025, nr. BRE 24/4160

(Mr. A.H.W. Steijn)
m.nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:RBZWB:2025:2717

Als de parkeerapp niet in werking wordt gesteld bij aanvang van het parkeren, maar pas later, is de parkeerbelasting niet voldaan zoals is voorgeschreven in de verordening.

Uitspraak

in de zaak tussen

[belanghebbende] , uit [plaats] , belanghebbende,
en
de heffingsambtenaar van de gemeente Tilburg, de heffingsambtenaar.

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van belanghebbende tegen de uitspraak op bezwaar van de heffingsambtenaar van 8 april 2024.

1.1.

De heffingsambtenaar heeft aan belanghebbende een naheffingsaanslag parkeerbelasting met aanslagnummer [nummer] opgelegd.

1.2.

De heffingsambtenaar heeft het bezwaar van belanghebbende ongegrond verklaard.

1.3.

De heffingsambtenaar heeft op het beroep gereageerd met een verweerschrift.

1.4.

De rechtbank heeft partijen laten weten dat zij een zitting niet nodig vindt en gevraagd of zij het daarmee eens zijn. Omdat partijen daarna niet om een zitting hebben gevraagd, heeft de rechtbank het onderzoek bij brief van 1 mei 2025 gesloten en de zaak niet behandeld op een zitting.

Feiten

2. De auto met kenteken [kenteken] stond op 14 maart 2024 omstreeks 13:12 uur stil op een gereguleerde parkeerplaats aan de Stappegoorweg te Tilburg. Tijdens een controle op voornoemde datum en tijd is door parkeercontroleurs geconstateerd dat geen parkeerbelasting was voldaan.

2.1.

Naar aanleiding van de constatering dat geen parkeerbelasting was voldaan, is aan belanghebbende een naheffingsaanslag parkeerbelasting opgelegd van € 62,38 bestaande uit een bedrag aan belasting van € 1 en € 61,38 aan kosten van de naheffingsaanslag.

Beoordeling door de rechtbank

3. De rechtbank beoordeelt of de heffingsambtenaar terecht aan

belanghebbende een naheffingsaanslag parkeerbelasting heeft opgelegd. Zij doet dat aan de hand van de argumenten die belanghebbende heeft aangevoerd, de beroepsgronden.

4. Naar het oordeel van de rechtbank slaagt het beroep van belanghebbende niet en is de aanslag parkeerbelasting terecht opgelegd. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

Toetsingskader van de rechtbank

5. Op grond van artikel 225, tweede lid, van de Gemeentewet en het gelijkkluidende artikel 1, aanhef en onder a, van de Verordening parkeerbelasting 2024 van de gemeente Tilburg (de Verordening) wordt onder parkeren verstaan: het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van zaken, op binnen de gemeente gelegen voor het openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden.

Is de naheffingsaanslag terecht opgelegd?

6. Niet in geschil is dat de auto van belanghebbende op 14 maart 2024 geparkeerd stond aan de Stappegoorweg te Tilburg en dat deze locatie door het college van burgemeester en wethouders is aangewezen als plaats waar tegen betaling van parkeerbelasting mag worden geparkeerd. Ook is tussen partijen niet in geschil dat op het moment van de controle de verschuldigde parkeerbelasting niet was voldaan.

6.1.

Belanghebbende voert aan dat hij de intentie had de parkeerbelasting te voldoen, maar dat er iets mis is gegaan in de parkeerapp Yellowbrick. Belanghebbende heeft, nadat hij zag dat de parkeeractie niet was geregistreerd, om 13:45 uur alsnog het geldende dagtarief van € 1 euro betaald.

6.2.

De rechtbank overweegt als volgt. In de Verordening staat dat de verschuldigde parkeerbelasting moet worden betaald “*bij aanvang van het parkeren*” dan wel “*binnen een maand na het einde van het parkeren, als het *bij de aanvang* van het parkeren in werking stellen van de parkeerapparatuur geschiedt door het gebruik van – in casu – een webapplicatie op de telefoon*”.¹ Uit vaste rechtspraak volgt echter ook dat een parkeerder een redelijke termijn moet worden gegund voor het verrichten van uitvoeringshandelingen om de parkeerapparatuur in werking te stellen. Die redelijke termijn begint direct nadat de auto wordt

geparkeerd.² Belanghebbende heeft om 13:45 uur parkeerbelasting voldaan middels een parkeerapp, terwijl de auto in elk geval al om 13:12 uur was geparkeerd. Naar het oordeel van de rechtbank kan dan niet worden gezegd dat belanghebbende die aanmelding heeft gedaan binnen de redelijke termijn die hem daarvoor moet worden gegund. Belanghebbende heeft dus geparkeerd zonder dat parkeerbelasting was voldaan.

6.3.

Dat belanghebbende vervolgens het maximale dagtarief heeft betaald, maakt niet dat hij parkeerbelasting heeft voldaan zoals is voorgeschreven in de Verordening. De rechtbank merkt op dat het niet de bedoeling van de wetgever kan zijn dat de heffingsambtenaar geen naheffingsaanslag mag opleggen

wanneer het maximale dagtarief na een controle is voldaan. Dit leidt namelijk tot een situatie waarbij het niet bij aanvang betalen van parkeerbelasting kan lonen. Immers: een parkeerder kan dan de keuze maken om alleen parkeerbelasting te betalen wanneer een controle door verweerder plaatsvindt. Na een eventuele controle kan namelijk veelal alsnog het maximale dagtarief worden betaald. Een parkeerder is met het betalen van het maximale dagtarief meestal voordeliger uit dan wanneer een naheffingsaanslag betaald moet worden. 6.4.

Uit het voorgaande volgt dat belanghebbende heeft geparkeerd zonder bij aanvang parkeerbelasting te voldoen. De verantwoordelijkheid voor de verschuldigdheid van parkeerbelasting ligt bij belanghebbende als parkeerder. Dat belanghebbende niet (juist) was aangemeld in de parkeer-app, en daarmee de parkeerbelasting niet bij aanvang heeft voldaan, is voor zijn rekening en risico. De rechtbank begrijpt dat sprake is van een vergissing en twijfelt niet aan de goede intenties van belanghebbende, maar de Verordening biedt geen ruimte voor een andere afweging. De parkeerbelasting is een zogenoemde objectieve belasting, waarbij opzet, schuld en intentie geen rol spelen. Daarom kan het standpunt van belanghebbende niet leiden tot een vernietiging van de naheffingsaanslag.

Conclusie en gevolgen

7. Het beroep is ongegrond. Dit betekent dat de naheffingsaanslag parkeerbelasting terecht is opgelegd en gehandhaafd blijft. Omdat het beroep ongegrond is, krijgt belanghebbende zijn griffierecht niet vergoed.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Noot

Belanghebbende heeft zijn auto geparkeerd zonder op dat moment de verschuldigde parkeerbelasting te voldoen. Hij stelt zich op het standpunt dat er iets is misgegaan met zijn parkeerapp en dat hij alsnog het maximale dagtarief heeft voldaan toen hij dat merkte. Vaststaat dat hij dus niet binnen redelijke termijn na aanvang van het parkeren de parkeerapp in werking heeft gesteld, terwijl dit wel is vereist. Er was ook geen sprake van doorlopende uitvoeringshandelingen tot aan het moment dat de parkeerapp werd geactiveerd (zoals wel aan de orde was in Hof Den Haag 28 mei 2024,, ECLI:NL:GHDHA:2024:834, Belastingblad 2024/257 m.nt. L.J. Boone). Dat belanghebbende, uitgaande van de juistheid van zijn stelling, niet verwijtbaar heeft gehandeld, kan aan de verschuldigdheid van parkeerbelasting (vanaf het tijdstip van parkeren) niet afdoen (vgl. HR 25 oktober 2024, ECLI:NL:HR:2024:1535, Belastingblad 2024/394 M.P. van der Burg).

R.T. Wiegerink